

Nr 121.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till kungörelse
angående dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära
befattningshavare; given Stockholms slott den 17 februari
1922.*

Kungl. Maj:t vill härmed under åberopande av bilagda utdrag av protokollet över utrikesärenden för denna dag föreslå riksdagen att godkänna likaledes bilagda förslag till kungörelse angående dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära befattningshavare.

GUSTAF.

Hj. Branting.

*Utdrag av protokollet över utrikesärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 februari
1922.*

Närvarande:

Statsministern, ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Herr statsministern och ministern för utrikes ärendena anför:

»Vid anmälan den 7 januari 1922 av frågan rörande regleringen av utgifterna å riksstatens tredje huvudtitel för tiden 1 januari—30 juni 1923 ävensom å 1922 års tilläggsstat hemställde jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde bliva riksdagen förelagd, till tackande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst tillhörande utrikesdepartementet samt beskickningar och konsulat å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 såsom förslagsanslag beräkna ett belopp av 400,000 kronor ävensom å tilläggsstat för år 1922 ett belopp av 950,000 kronor. Ifrågavarande proposition angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst har numera blivit av Eders Kungl. Maj:t för riksdagen framlagd, varvid av riksdagen begärts ovan angivna belopp, och får jag därför, med åberopande av vad finansministern den 3 innevarande februari vid föredragning av ifrågavarande proposition anført, underställa Eders Kungl. Maj:t det förslag till kungörelse om dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära tjänstemän, som torde böra framläggas till riksdagens godkännande.

Enligt den för närvarande gällande den 30 juli 1921 utfärdade kungörelsen angående dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära tjänstemän skulle dylikt tillägg ifrågakomma för diplomatiska och konsulära tjänstemän, som åtnjuta avlöning enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk tillhörande den civila statsförvaltningen eller enligt arvodesstaterna för viss extra personal i utrikesdepartementet samt i utrikesrepresentationen

så ock för tjänstemän, vilka tilldelats expektansarvoden ävensom handels- och socialattachéer, drogmanen vid beskickningen i Konstantinopel samt attachéer (aspiranter); och skulle dyrtidstillägg för dessa befattningshavare utgå å lön, fast arvode och annan mot lön svarande del av arvode, expektansarvode samt vikariatsersättning.

Med allenast några mindre jämkningar torde gällande bestämmelser böra förlänas fortsatt giltighet.

Riksdagen har i sin skrivelse angående reglering av utgifterna under riksstatens för år 1922 tredje huvudtitel förklarar, att riksdagen vid beviljandet av anslagen till extra biträden och vaktbetjante vid beskickningar och konsulat, från vilka anslag avlöningen åt drogmanen i Konstantinopel utgår, förutsatte, att dyrtidstillägg ej komme att utgå å avlöningar, bestridda från ifrågavarande anslag, vadan något dyrtidstillägg till sistnämnda tjänsteman icke vidare bör utgå.

Då vidare handels- och socialattachéer icke åtnjuta avlöningsförmåner enligt avlöningsreglementet synas mig desamma böra erhålla dyrtidstillägg jämlikt de allmänna bestämmelserna i § 3 av kungörelsen med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

I anledning av vad finansministern i sitt yttrande den 3 innevarande februari anfört, att den enligt § 2 mom. 2 tjänsteman tillkommande rätt att i vissa fall åtnjuta personligt dyrtidstillägg icke bör få åtnjutas av andra än ordinarie befattningshavare vill jag framhålla, hurusom de befattningshavare, som åtnjuta avlöning enligt arvodesstaterna för viss extra personal i utrikesdepartementet och utrikesrepresentationen, torde böra åtnjuta denna rätt.

På de skäl, som finansministern i sitt ovan åberopade uttalande till statsrådsprotokollet vidare anfört rörande dyrtidstillägg åt befattningshavare, som är tjänstledig för offentligt uppdrag, torde bestämmelsen härom böra ur kungörelsen utgå, varvid det även synes obehövt att bibehålla bestämmelsen om dyrtidstillägg under semester eller därmed jämförlig tjänstledighet, enär ifrågavarande rätt regleras genom den allmänna bestämmelsen, att den för månaden uppburna avlöningen ligger till grund för dyrtidstillägget.

Statsministern och ministern för utrikes ärendena uppläser härefter det av honom omförmälda förslag till kungörelse angående dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära tjänstemän samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen

att godkänna ifrågavarande förslag till kungörelse.

Kungl. Maj:ts proposition nr 121.

Vad föredragande departementschefen sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse bilagan vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

G. Oldenburg.

Förslag

till

kungörelse

angående dyrtidstillägg åt diplomatiska och konsulära befattningshavare.

Häri genom förordnas som följer:

§ 1.

Mom. 1. Diplomatiska och konsulära befattningshavare, som åtnjuta avlöning enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen (nr 451), eller enligt arvodesstaterna för viss extra personal i utrikesdepartementet samt i utrikesrepresentationen, så ock befattningshavare, vilka efter den 1 januari 1922 tilldelats expektansarvoden ävensom attachéer (aspiranter) äga uppbära dyrtidstillägg å följande i avlöningen ingående slag av förmåner, nämligen:

lön;

fast arvode och annan mot lön svarande del av arvode;

expektansarvode; samt

vikariatsersättning enligt 19 § av ovannämnda avlöningsreglemente och däremot svarande gottgörelse åt icke-ordinarie befattningshavare.

Mom. 2. Dyrtidstillägg utgår jämväl till diplomatisk och konsulär befattningshavare, som kvarstår å gammal stat, ävensom till befattningshavare som före 1 januari 1922 tilldelats expektansarvode samt till handels- och socialattachéer.

Mom. 3. Annan vid beskickningar och konsulat anställd personal än i mom. 1 och 2 avses, är icke berättigad till dyrtidstillägg.

§ 2.

Mom. 1. Till de i § 1 mom. 1 omförmälda befattningshavare utgår dyrtidstillägget enligt de beräkningsgrunder, som angivas i § 3 av

kungörelsen med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, dock med iakttagande därav,

att dyrtidstillägg utgår endast å 80 procent av de sammanlagda avlöningsförmåner, på vilka sådant tillägg må beräknas, dock högst å ett belopp av 1,250 kronor för månad, samt

att det grundtal, som Kungl. Maj:t jämlikt § 2 nyssnämnda kungörelse fastställer, skall i varje särskilt fall minskas med 20.

Mom. 2. Därest befattningshavares löneinkomst jämte dyrtidstillägg enligt mom. 1 understiger vad, som skulle utgjort hans löneinkomst närmast före övergången till den nya avlöningsstaten jämte dyrtidstillägg enligt bestämmelserna i § 3 av kungörelsen med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, äger befattningshavaren åtnjuta gottgörelse härför i form av personligt dyrtidstillägg.

Sådant personligt dyrtidstillägg må av befattningshavaren tillgodonjutas allenast i den mån han icke genom avlöningsförhöjning, vare sig i samma tjänst eller efter förflyttning till annan befattning, erhåller en löneinkomst, som jämte dyrtidstillägg enligt mom. 1 uppgår till den inkomst, han vid motsvarande tidpunkt skolat åtnjuta, om han då kvarstått med den avlöning, han innehaft närmast före övergången till den nya avlöningsstaten, och därå uppburit dyrtidstillägg enligt § 3 i nyssberörda kungörelse.

Med löneinkomst enligt detta mom. förstås i varje särskilt fall de sammanlagda avlöningsförmåner, vilka i av Kungl. Maj:t utfärdade övergångsbestämmelser till den nya avlöningsstaten medräknas för bedömande av huruvida befattningshavaren lidit avlöningsminskning genom övergång till den nya avlöningsstaten, ävensom i förekommande fall personligt lönetillägg, som uppbäres på grund av sagda övergångsbestämmelser.

I detta mom. stadgade bestämmelser gälla icke för attachéer (aspiranter).

Mom. 3. De i § 1 mom. 2 omförmälda befattningshavare uppbära dyrtidstillägg enligt bestämmelserna i § 3 av kungörelsen med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

§ 3.

För befattningshavare, som av statens medel åtnjuter lön eller arvode för två eller flera befattningar, beräknas dyrtidstillägget å de sammanlagda avlöningsförmånerna och utbetalas vid den befattning, som medför högsta avlöningen, eller, därest avlöningarna äro lika, vid den befattning, till vilken han först blivit befordrad.

§ 4.

Om befattningshavaren under året avlidit, innan honom tillkommande dyrtidstillägg till fullo utbetalts, övergår hans rätt härutinnan till stärbhuset.

§ 5.

Dyrtidstillägget utbetalas månadsvis i den ordning, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1922.
